

Na La Pa. Ročník III 2016

Lomanský Nepravidelník

03 / 6. 3. 2016

Březen je sice zde, ale ranní teploty jsou ještě často pod bodem mrazu. Počasí je jako na houpačce. Ptáčci stále ve velkých počtech navštěvují krmítka a jejich štěbetání je slyšet na velkou dálku. V tomto týdnu se objevili i brkoslavové severní (*Bombycilla garrulus*).

Jak již druhové jméno říká, brkoslav je pták skutečně severní. Jeho domovem, ve kterém hnízdí, je tajga, tedy severský jehličnatý les.

U nás se nepravidelně vyskytuje jako zimní host, spíše tudy jen protahuje a jeho početnost je značně kolísavá. Lze jej zastihnout jak v otevřené krajině s rozptýlenými stromy, tak v lesích, kde vyhledává rostliny s bobulovitými plody. Je to pták velikosti mezi kosem a vrabcem, zavalité postavy, jíž jako by chyběl krk. Zato hlavu prodlužuje zřetelná chocholka ležící na temeni. Zbarvení brkoslavů je celkově načervenalé, hnědavé, u dospělých ptáků s černou bradou. Nápadným znakem jsou však bílé a žluté skvrny a jasně červené štítky na křídle a na krátkém ocase.

Už známe ptáka roku 2016.

Ptákem roku 2016 ornitologové vyhlásili **červenku obecnou** (*Erithacus rubecula*), která patří mezi 15 nejběžnějších ptáků Česka. Je to nenápadný ptáček velikosti vrabce, kterého lze spatřit téměř všude po celý rok. ČSO chce volbou upozornit na skutečnost, že i běžným a široce rozšířeným druhům může hrozit nebezpečí. Například ve městech a na vesnicích jsou pro červenky smrtelnou pastí prosklené zastávky, které se v poslední době objevují stále více. Jsou u země, kde ptáci často létají. Celkově se odhaduje, že na světě ročně zahyne jedna miliarda ptáků po nárazu do skleněných ploch.

Podmínkou pro život červenky je hustší porost a křoví. Melancholický zpěv červenky lze slyšet ze stinných lesů, zarostlých břehů řek i z městských parků nebo z udržovaných zahrad.

Obě pohlaví jsou stejně zbarvená a obě pohlaví zpívají, často až pozdě do noci, proto si je mnozí lidé pletou se slavíkem. Samice zpívají hlavně na svých zimních teritoriích, která jsou od hnízdišť lehce posunuta. Samci si drží po celý rok stejné teritorium. Hnízdo si červenky staví v různých prohlubínách v půdě, mezi kořeny stromů a podobně. Do hnízda, vystlaného listím, trávou, srstí a peřím, kladou 5 až 6 vajec. Ročně mohou zahrnout dvakrát i třikrát.

Červenky sice vypadají něžně, jsou to ale velcí rváči. Každá desátá dospělá červenka končí život na následky souboje, které nejsou jen výsadou samců. Každá červenka má své vlastní teritorium, které brání před všemi příslušníky svého druhu a často i před ostatními ptáky.

V severské mytologii je červenka obecná považována za přinašeče zpráv bohu blesků Thórovi.

Podle anglické pověsti získala oranžovočervenou náprsenku od Kristovy krve, když mu jako ukřižovanému zpívala do ucha utěšující píseň.

Kosí budíček. Samec kosa začíná zpívat od brzkého jara, obvykle za ranního a večerního soumraku, a to z vyvýšených míst. **Jaro je tedy za dveřmi.** (Náš kos Pepík ☺)

Zveme:

OTEVÍRAJÍ V NEDĚLI 13. BŘEZNA

V 10 H. NA HÁJOVNĚ

V LOMANECH

VELIKONOČNÍ

VÝSTAVU

ZDOBENÉ KRASLICE MOŽNO ZAKOUPIT.

V SOBOTU NA SVATÉHO JOSEFA ve 14 h. PŘIVÍTÁME JARO.

SRDEČNĚ ZVOU POŘADATELÉ.

**VYNÁŠÍME SMRTKU,
PŘINÁŠÍME LÍTO.**

Za NaPaLo zve Mgr. Jana Čiháková – MiKuKo

J. Hepová – MiSFN